НАРОДНА СКУПШТИНА

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ О РАДУ СРПСКЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ЗА ВРЕМЕ СКУПШТИНСКОГ РАДА

ПРЕТПЛАТУ ПРИМА
КРАЉЕВСКО-СРПСКА ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ:
ЗА СРБИЈУ . . . . . 6 дин. месечно
ОД ЈЕДНОГА БРОЈА . . . . . 0·40 дин.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ПОШТАНСКОГ САВЕЗА 15 дин. месечно

УРЕЂУЈУ СКУПШТИНСКИ СЕКРЕТАРИ:
Ранко Петровић, Доброслав Ружић, Љуб. П. Ћирић.

Број 142 | СРЕДА 1 МАЈА 1891 | Година I

103 САСТАНАК

23 марта 1891 год. у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПРЕДСЕДНИК
Димитрије Катић

СЕКРЕТАР
Љуб. Јоксимовић

(НАСТАВАК)

(Одговор на интерпелацију: М. Вујић)

31 Децембра 1889 год. кога се дана завршује 1889 год. било је државног дуга код народне банке 2,873.850 дин. и то на 1,291.100 дин. са 6 од сто интереса; 1,582.750 са 4 од сто интереса. Средњи интерес 5 од сто.

Према овоме радикална влада у току 1889 год. отплатила је од наслеђеног дуга 1,050.150 дин. и свела је интерес на овај остатак од 6 од сто на 5 од сто у средњу руку. Оно што г. Машић спомиње солски, жељезнички и т. д. дуг, то су дугови који нису привремени; то није задужење радикалне владе, то је стални стари дуг. Ја ћу да поменем г. Машићу и ово. Ја сам био у управи народне банке, кад је пре бугарског рата народна банка решила, да један део свога капитала уложи у своје обвезе и ми смо куповали ренту француске државе и онда би Машић могао по тој логици да каже да је се француска држава задужила код наше банке са милијон динара и да је то скрила (Живо кретање и смех).

31 Децембра 1890 год, као дана када се ова год. завршује, било је државнога дуга код Народне Банке 1,530.700 дин. и то све у сребру, и то, на 1,043.200 са $4^1/_2$ % интереса и 487,500 са 4% интереса. Средњи интерес $4^1/_4$ %. Дакле у току 1890 год. отплатила је радикална влада од наслеђеног дуга 1,343.150 дин. и свела остатак дуговања на сребро и интерес по $4^1/_4$ %.

Данас, кад се одговара на интерпелацију дуговање државно код Народне Банке, стоји овако: 1,043.200 (бонови 750.000 а остало обвезнице на управу фондова) са $4^1/_2$ % интереса и 448.500 са 4% интереса (лозови). Нема дакле задужења ни динара више. Према томе дакле отплаћено је и у почетку ове год. од наслеђеног дуга 39.000 дин. То су факта која потврђују књиге управе државних дугова и књиге Народне Банке. Оно што помиње г. Авакумовић, отпада са свим.

Даље на оно што помиње г. Машић за дуван, ја ћу да одговорим ово. Ви знате да управа монопола дувана мора да купи целу жетву у једанпут, и онда мора да положи готов новац за онај дуван који узме. За то управа монопола узима од Народне Банке новац на залогу дувана и то иде из године у годину. То је по буџету и није никакво дуговање.

Према овоме мислим да ће Машић и сам после овога бити задовољан са овим одговором.

Димитрије Машић — Г. министар је казао и овом приликом, као што је казао и приликом претресања буџета, да држава дугује Народној Банци 75.0000 дин. (Чује се: у боновима). Овом приликом признаје да дугује 1.450.000 дин. Дакле кад се узме како министар каже, онда стоји то да Народној Банци дугује српска држава више него 75.0000 дин. (Чује се: то је виц). Да ли ће то бити виц или не, не знам, немам навику да правим вицеве, али ја држим да је ту учињена једна омашка, намерна или ненамерна, јер је ономад министар казао да држава не дугује више него 750.000 дин. данас каже у боновима 750·000 дин. а остало у обвезницама. Ја мислим да ми расправљајући те финанске ствари, имамо у г. Вујићу човека који хоће финансиске ствари да расправља са доскочицама, а ја држим да код рачуна не вреде §§-и, него математика.

Председник — Претрес је свршен. Пошто нико није предложио мотивисан прелаз на дневни ред, то председништво предлаже прост прелаз на дневни ред. Ко је за то да се преко ове интерпелације пређе на прост дневни ред, тај нека седи, а ко је противан тај нека устане? (Сви седе). Објављујем да је Скупштина усвојила прост прелаз на дневни ред.

На реду је извештај одбора финансијског о решеним накнадним кредитима. Изволите чути известиоца.

Известилац Милош Марковић прочита предлог министра народне привреде којим тражи да се на огрев и канцеларијске потребе министарства нар. привреде за 1890 годину одобри 10.000 динара утрошених више него што је буџетом за ту годину било одређено.

За тим прочита извештај одбора о том предлогу.

Алимпије Васиљевић — Ми видимо да сваког дана падају предлози за накнадне кредите као киша. Гледајући на множину тих предлога и на крупне цифре, рекао би човек, да у буџетима до сада није било никакве суме на ванредне и непредвиђене трошкове. Међутим ми знамо, да су и на те потребе биле у буџету велике суме. Но при свем том ја нисам противан, да Скупштина одобри те кредите. Напротив, ја мислим да Скупштина мора да одобри те кредите, јер би иначе довела у неприлику владу, која је најмање крива за то. Али ако Скупштина одобрава те кредите, не мора да одобри и начин газдовања, и зато може да каже, да одобрава кредите, али да не одобрава такав начин газдовања. Иначе ако Скупштина ћутећки одобри то, онда чини ми се да неће да одговори своме задатку. Дакле ја бих желео да Скупштина одобри овај кредит, али да каже, да не одобрава начин газдовања.

Тривун Милојевић — Ово је згодна прилика била што је казао г. Алимпије Васиљевић. Бар ћу имати до године

прилике да спремим предлог, да се укине огрев и дрва за кување кафе по канцеларијама, па кад чиновници дођу у канцеларију, да не пију кафу, него да огрну кабаницу, па нека раде.

Председник — Претрес је свршен. Ко је за то, да се усвоји мишљење одбора, тај нека седи, а ко је противан тај нека устане? (Сви седе). Објављујем да је усвојено мишљење одборско.

Известилац прочита предлог министра финансије, да се закупницима државних сувати у Златибору окр. ужичког, опрости закуп за време од 1 Новембра 1877 до 1 Новембра 1878 године, а за тим прочитати и извештај одбора о том предлогу.

Председник — Прима ли Скупштина мишљење финансијског одбора? (Прима).

Известилац прочита предлог министра просвете, да се накнадно одобри 517·25 динара утрошених више у рачунској 1887 години на издржавање питомаца на страни, а за тим прочита извештај финансијског одбора о том предлогу.

Председник — Прима ли Скупштина мишљење финансиског одбора? (Прима).

Известилац прочита предлог министра финансије, да се у буџетску 1890 годину упишу у држ. расход под изменом „државни расход ван буџета“, а на терет држ. готовине, оне суме, које су утрошене преко одобрених кредита по финансијској струци и то у разним годинама почевши од 187 $^{3}/_{4}$ до искључно 188 $^{8}/_{9}$ године.

За тим прочита извештај одбора финансијског о том предлогу.

Јован Милијић — Из овога ја сам видео, да су министри погазили устав кад су оволико потрошили преко буџета. С тога сам ја за то, да се сви ти министри ставе под суд, а овај предлог да се одбаци.

Велизар Кундовић — Мени изгледа да све што је до сада радила Скупштина на буџету и одобравала државне расходе, да то ништа не вреди, јер министри су трошили како су хтели и сад траже да Скупштина одобри те потрошене суме. Ја мислим, да би најбоље било да одредимо један одбор, који ће све те људе да позове на одговор и да поднесе извештај те да се види који се кредити могу признати, а који не. Н. пр. кад се код буџета Народне Скупштине прекорачи одређена сума, то се већ мора признати, али кад се прекорачи буџет на пензионовање и на дијурне, онда је тиме погажен закон. И ја мислим да Скупштина треба да одреди одбор који ће то да прегледа. Молим 10 посланика да потпомогну овај мој предлог. (Потпомажу га).

Ранко Тајсић — Ја нећу да држим дуг говор овде о овоме, јер сам јуче говорио о овим накнадним кредитима. Ја сам одвојио само 2—3 кредита, које сам одобрио, а све остало утрошено је произвољно и нисам одобрио ни један. Јер, кад око буџета Скупштина потроши по 4—5 хиљада дуката докле га начини, онда тај буџет треба да вреди као закон и да га нико не сме прекорачити ни изиграватн, а ако не вреди, онда што смо тражили толике паре на буџет. Дакле за то ниједан кредит ни сам хтео да одобрим. Један пут за свагда ваља министрима пресећи пут овом раскошном газдовању и произвољном трошењу народ. новаца, па и суду оптужити еда би се једном опаметили и појмили поштовање закона и скупштинских решења. Зато сам да се ништа ово не одобри.

Јова Милијић — Кад сам чуо ову велику суму која је прочитана, ја видим да је та сума утрошена за неких 15 година, дакле од пре 15 година па на овоме и ако су биле Скупштине, ни једна од тих Скупштина није то одобрила, него се сад нама подноси да ми то одобримо. Ја то нећу да одобрим и пре ћу кући да одем, него што ћу то да одобрим, и гласаћу против тога.

Богосав Поповић — Из извештаја известиочевог види се јасно да су све три владавине: и либерална и напредњачка и радикална трошиле преко буџета. У буџету је свагда сваком министру одређено колико може трошити, а осим тога одобрено је по 200 и 300 хиљада динара за непредвиђене потребе, но и поред тога, они су трошили како су хтели и преко тога. Ја мислим, да не смемо остављати да то и даље тако буде, јер ће то довести нашу државу до пропасти. С тога ја бих молио Скупштину да о томе добро размисли и да се одмах или бар до године донесе решење, да ни један министар не сме трошити преко буџета ни једну пару, а ако би који то учинио, онда да се узме на одговор и да плати од његовог имања.

Живан Радосављевић — Као што рече Јован Милијић овде се види да је од пре 15 године па на овамо трошено преко буџета. Ми знамо да су либерали овде у Скупштини неколико пута говорили да је за време њихове владавине био буџет само 19 милиона, и сад видимо да су трошили 50 пута више но што је буџетом било одређено. И ја сам за то, да се то у будуће више не дешава.

Тодор Туцаковић — Господо, овај извештај врло је тежак. Ја мислим да он заслужује да се штампа и да имамо сви по један примерак овог извешћа. Ово је нужно да би се знали кретати у нашем посланичком послу. С тога ја предлажем и молим вас да потпомогнете мој предлог да се ово штампа. (Потпомажу га више од 10 посланика).

Председник — Пошто је због замашна сума, која се овим предлогом тражи то нека се ово врати у одбор и нека се оштампа.

Известилац прочита предлог министра народне привреде, да се накнадно одобри 607·83 динара утрошених у 1880 години на одржање сењског рудника, а за тим прочита извештај одбора финансијског о том предлогу.

Председник — Прима ли Скупштина мишљење одборско? (Прима).

Известилац прочита предлог министра просвете и црквених дела, да се из главнице школског фонда може утрошити 40000 динара као помоћ вароши Књажевцу за подизање зграде за основну школу, и одборско мишљење, да је предлог уместан и да га ваља усвојити.

Председник — Прима ли Скупштина мишљење одбора? (Прима).

Известилац прочита предлог министра просвете и црквених послова, којим тражи, да се одобре накнадне суме утрошене преко одређених буџетских кредита, и то почевши од 1882 год. до краја 1889 рач. године, па је решио, да се сви ови издаци, учињени у разним годинама, одобре и да се по предлогу упишу у државни расход За 1890 буџ. годину, а на терет државне готовине.

М. Лешјанин — Ми видимо, да и ово није тако мала сума, истина није оволика, колика је била у пређашњем извештаја, или опак није тако незнатна и ја би било мнења да да се и овај извештај печата и разда посланицима.

Паја Вуковић — Овај је предлог са свим друге природе по струци министарства просвете. Ово је прекорачење учињено но онда, кад је буџет вредио четири године, а признаћете да су за то време периоде скакале, учитељске се плате повећавале и школе се умножавале. С тога бих ја молио Скупштину да одборско мишљење усвоји.

Председник — Објављујем да је претрес свршен. Стављам на гласање. Ко је за то, да се предлог финансијског одбора усвоји, нека седи, ко је против нека устане? (Сви седе). Објављујем да је Скупштина усвојила мишљење одбора.

Изволте чути извештај одбора, који је проучавао завршни рачун о зајму за откуп експлоатације српских железница.

Известилац Ј. Ж. Јовановић чита:

Народној Скупштини

Одбор финансијски прегледао је закључен рачун о утрошеном зајму 5% железничке ренте од 1890 год за откуп и експлоатације српских државних железница, датиран под 20.

Октомбром 1890 год., који је Главна Контрола преко г. Министра финансија а на основу 119 чл. Устава унутила Народној Скупштини по акту № 3818 од 27. Фебруара 1891. — па је нашао да га треба усвојити,

С тога му је част предложити Народној Скупштини, да га и она изволи усвојити.

19 Марта 1891 год.
Београд

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Ранко Тајсић

ИЗВЕСТИЛАЦ
Ј. Ж. Јовановић

ЧЛАНОВИ ОДБОРА:
П. Срећковић, Милан Ђ. Ђурић, Р. С. Поповић, Мил. Марковић, Јов. С. Јовановић.

Председник — Предлог је наштампан и раздат посланицима и може се ставити за сутра на дневни ред. Усваја ли Скупштина? (Усваја).

Изволте чути извештај одбора, који је проучио предлог министра унутрашњих послова, да се општина кременска одвоји од свог среза.

Секретар Витомир Младеновић чита:

Народној Скупштини

Предлог г. министра унутр. дела односно да се општина креманска, која је у срезу и окр. ужичком одузме из истог среза и преда срезу златиборском окр. ужичког.

Изабрани одбор проучио је поднесени му предлог и нашао да су испуњени сви законски услови и с тога одбор одобрава да се може општина креманска од среза ужичког од. војити и придодати срезу златиборском, па исти одбор моли и Нар. Скупштину, да и она изволи исто решење усвојити.

Марта 1891 год.
у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Ђурђе П. Ђоровић

ИЗВЕСТИЛАЦ
Лаза В. Милосављевић

ЧЛАНОВИ:
Станча Виденовић, Лазар Ј. Лазаревић, Арсеније Л. Прокопијевић.

Председник — И овај предлог стоваља се за сутра на дневни ред.

Изволте чути извештај одбора финанцијског, који је прегледао завршни рачун зајма за откуп монопола соли.

Известилац Јоца Ж. Јовановић чита:

Народној Скупштини

Одбор финанцијски усвојио је закључан рачун од шест милиона динара за откуп мононола соли, који је Главна Контрола под № 4861 од 9. Марта тек. год. а на основу чл. 119 Устава унутила преко мин. финансија Народној Скупштини, — па је нашао, да је зајам на основу закона и уговора утрошен на намењен циљ.

С тога му је част предложити Народној Скупштини, да га она изволи усвојити и примити знању.

19. Марта 1891 год.
Београд.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Ран. Б. Тајсић

ИЗВЕСТИЛАЦ
Јоца Ж. Јовановић

ЧЛАНОВИ:
П. Срећковић, Милан Ђ. Ђурић, Р. С. Поповић, Мил. Марковић, Јов. С. Јовановић

Председник — И овај је извештај штампан и раздат посланицима и с тога га стављам за сутра на дневни ред.

Данашњу седницу закључујем, а другу заказујем за после подне у четири часа. (Чује се: врло добро). На дневном је реду продужење данашњег дневног реда.

Састанак је овај трајао до 12 и по часова по подне.

---

104 САСТАНАК

23 Марта 1891 године у Београду.

ПРЕДСЕДАВАО ПРЕДСЕДНИК
Димитрије Катић

СЕКРЕТАР
Љуб. Јоксимовић

Почетак у 4 часа по подне.

Присутни министри: Председник министарства, унутр. дела, финансија и просвете.

Председник — Отварам седницу 104. састанка. На дневном је реду извештај одбора за молбе и жалбе. Изволте чути г. известиоца.

Известилац Ал. Ратарац чита:

Јован Илић, члан Државног Савета у пензији, жали се против министра унутрашњих дела, што се не извршује једна судска пресуда и против министра правде због друге једне судске пресуде.

Решено: Актом од 20. Фебруара ове год. г. Јован Илић члан Државног Савета у пензији, тражио је:

I. Да Народна Скупштина изда министру унутрашњих дела да учини по закону шта треба, како се под овим и оним изговором, без икаквих законских узрока, не би и даље одуговлачила наплата дуга, која му праву пријема а на основу акта извршне власти среза посавског од 24. Октомбра № 4087. припада.

II, Да Народна Скупштина изда налог министру правде, да учини по закону што треба, да се обустави од извршења пресуда суда вароши Београда од 2. Јануара 1884. год. № 10559, за то, што је њоме без дозволе тужиоца преиначена тужба противно § 304 тач. 3. пост. судског, т. ј. што је суд овом пресудом огласио тапију његову да не ваља не само према страни, са којом је у спору и која је и у одговору на тужбу и на рочишту одређеном за суђење признала да је тапија добра — него је тапију његову огласио да не ваља и према свима осталим комшијама, са којима никада у спору није био.

Па како се радња и судска и осталих државних власти не сме кретати ван граница прописаних законом, то је одбор мишљења, да се обе ове молбе г. Илијћа имају упутити надлежним властима, а на име министру унутрашњих дела и министру правде, на даљи закону сходни поступак.

Председник — Стављам на гласање. Ко је за то да се усвоји мишљење одборско нека седи, ко је противан нека устане? (Сви седе). Објављујем, да је Скупштина усвојила одборово мишљење.

Известилац чита:

Сељани из Вуковица и Отрока у ср. жичком окр. рудничког моле за исплату реквизиције.

Решено: Одбору за предлог о реквизицијама, (по чл. 93. пословника).

Јован Матић, из Велишевца, у срезу колубарском, окр. ваљевског, моли да му се плати сено, ливеровано држави у првом рату.

Решено. Одбору за предлог о реквизицији (чл. 93. пословника).

Јован Маринковић, из Јагодине, моли за исплату реквизиције.

Решено: Одбору за предлог о реквизицији (чл. 93. пословника).

Мелентије Биорац из Теочина у окр. рудничком, моли да му се исплате два вола, које му је држава узела 1876. год.

Решено: Одбору за предлоге посланичке о реквизицији.

Филип Петровић, из Врање, моли за исплату реквизиције.

Решено: Одбору за предлог посланички о реквизицији.

Сава Лекић из Шљивовице, у срезу златиборском окр. ужичког моли за исплату реквизиције.

Решено: Одбору за предлог посланика о реквизицији.

Павле Јешић, трговац из Пожеге, моли за исплату реквизиционе признанице.

Решено: Одбору за предлог о реквизицији (члан 93. пословника).

Све су ове молбе упућене одбору за реквизиције.

М. Лешјанин — Ја не разумем шта ово значи: упућује се одбору за реквизиције. Ја мислим да то треба да се сврши у одбору и да одбор изнесе своје мишљење у Скупштини, па после Скупштина да решава.

Председник — Одбор са молбе и жалбе има сваку молбу да упути одбору, ако се та молба односи на какав предмет за који постоји одбор, па пошто одбор за предлог о исплати реквизиције постоји, то је одбор за молбе и жалбе правилно урадио што је ове молбе упутио овоме одбору и тај одбор има да донесе своје мишљење о томе, а Скупштина нема о томе сада ништа да решава.

Известилац чита:

Марија Петровићка из Пожаревца, моли да јој се државна помоћ повећа.

Решено: Молитељка има сад државну помоћ, а пошто одбор налази да нема разлога да се ова повишује, то предлаже: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одборско? (Усваја).

Известилац чита:

Савка Ђорђа Угодића, удова, из Пожаревца, моли за државну помоћ.

Решено: Пошто молитељка има пензију према закону, то је одбор мњења, да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита: (Овде има и одвојено мишљење Војина Ћирковића да се молба уважи).

Др. Јанко Сенкијевић лекар из Пирота, моли да му се године привремене службе уваже као стално.

Решено: Да се преко ове молбе пређе на дневни ред — јер одбор сматра рад министра народне привреде као правилан.

Војин Ћирковић — Ја бих молио Скупштину да известилац прочита ову молбу Д-ра Јанка Сенкијевића.

Председник — Изволте чути садржину ове молбе.

Известилац чита:

Народној Скупштини

У прошлој 1883. години, молио сам Народну Скупштину: да ми се године 1876, 1877 и 1878 проведене привремено у ратној служби уваже као стално; па је на 25-том састанку скупштинском, од 6. Новембра 1889. донесен закључак: да се моја молба упути одбору за молбе и жалбе.

Одбор није донео никакав закључак нити је моја молба дошла на решење пред Скупштину, те се понова и учтиво обраћам Скупштини, да се моја молба пронађе и да се по њој донесе решење.

16. Новембра 1890.
у Пироту.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
ПОКОРАН
Др. Сенкијевић ОКР. ЛЕКАР.

Народној Скупштини

Ја сам 3. Јуна ове године 1889, као што сведочи под ·/. сведочанство, посто природени сажитељ српски.

Из приложеног под ·||. решења господина министра унутрашњих дела, види се да од 10. Јануара 1879. године, од чести у општинској, а од чести у државној служби па све до данас служим.

Из уверења под ·|||. и ·////. види се да сам 2. године за време првог и другог рата служио у српско војно-санитетској служби, као привремени лекар.

Па пошто сам постао поданик српске државе, то понизно молим Народну Скупштину, да ми изволи уважити те две у рату привремено проведене године, у сталне године службе.

3. Новембра 1891. г.
у Пироту.

понизни
Др. Сенкијевић
ОКР. ЛЕКАР.

Војин Ћирковић — Из саме садржине ове молбе види се да Др. Јанко Сенкијевић тражи да му се уважи две год. контрактуалне службе, које је провео за време првог и другог српско-турског рата. Одбор за молбе и жалбе већином гласова одбио је ову молбу, али ја познавајући га као врло ваљана и вредна лекара, који је учинио велике услуге нама за време рата, одвојио сам мишљење по овој молби и тражим да му се ове године уваже, тим пре кад је јуче Скупштина решила по молби Др. Мике Марковића, који је тражио да му се уваже неке године службе за време првог и другог српско-турског рата. И овај је случај исти као и јучерањи и с тога вас молим да се и овоме човеку признају у године службе и ове две године, које је провео као контрактуални лекар Тражим 10 посланика да ме потпомогну. (Потпомажу га).

Живан Живановић — Господо, Др. Јанко Сенкијевић по народности је Рус православне вере, који је дошао у време првога рата са Турцима као свршени штудент бечкога универзитета и он је у оба наша рата са Турцима, учествовао као ратни лекар и учинио је велике услуге српским војницима. Сем тога, он је као православни Рус остао код нас, и од како је у служби он је једнако у Пироту, а то је време од 12 година. То је једини чиновник, који никако није премештан из Пирота, и тај човек не тражи да се премести у какву другу варош, где би могао боље да живи, као што су то радили остали чиновници. Ја њега врло добро познајем, а и по томе што и остала г.г. посланици о њему са хвалом говоре можете бити уверени да је то честит човек и ваљан лекар, то се надам да ће Народна Скупштина усвојити одвојено мишљење г. Војина Ћирковића и овоме човеку, који нам је за време рата много помогао и који се овде остао да послужи нашем народу и који је Рус православне вере, уважи ове године службе које он тражи. У исто време треба имати на уму да је овај човек дошао онда, кад је Србија била у најтежим приликама и био од велике користи. Ја бих дакле, био за то да се усвоји одвојено мишљења г. Војина Ћирковића.

Коста Динић — Познавајући Др-а Сенкијевића као врло ваљана и савесна лекара, као човека који је заиста у тешким приликама нашим показао велике услуге, а таквих је лекара врло мало било, ја држим да ћемо учинити велику неправду, ако му не уважимо ове две године службе, које он тражи. Он је српски грађанин и провео је две год. у рату што значи у миру четири године, као што се то свима официрима рачуна. Ми ћемо дакле велику неправду учинити овоме човеку, ако усвојимо мишљење одборске већине, и ја молим и преклињем Скупштину да не учини ту неправду, јер онај, који зна Др-а Сенкијевића, он заиста неће то дозволити. Ја дакле, молим да и ову молбу усвојимо, као што смо и у другим сличним приликума радили. Он није странац, него је Рус православне вере и наш грађанин, и ми не треба и не можемо друкчије учинити, него да његову молбу уважимо. С тога молим Скупштину да усвоји одвојено мишљење г. Војина Ћирковића.

Јован Николић — И ја сам устао да потпомогнем одвојено мишљење г. В. Ћирковића, да се молба Др-а Јанка Сенкијевића усвоји. Ми господо, треба да будемо праведни при сваком решавању, ми смо пре неки дан исто овакову молбу усвојили некога Др-а Мике Марковића, и њему су урачунате у указне и оне год. које је провео за време рата као привремени војни лекар, према томе ја мислим да исти разлози који вреде за Мику Марковића да ти исти разлози вреде и за Др-а Јанка Сенкијевића, с тога што он те године није провео на страни, него је провео у српској војсци и то у оно време кад је Србија била у најтежим приликама у српско-турском рату. Указивао је услуге нашим рањеним војницима кад су били у најтежим мукама. С тога дакле ја молим Скупштину да ову молбу усвоји.

Новак Милошевић — При решавању ове молбе а и при решавању молбе Мике Марковића, одбор је имао то гледиште да године контрактуалне службе никоме не уважава, и одбор је тако решио и код ове молбе, а на Скупштини је да реши како хоће. Што неко рече да је молба Мике Марковића усвојена, одбор је руководећи се овога гледишта решио је и код његове молбе да му се те год. не уваже- Сад ако је Скупштина имала каквога призрера према њему те му је уважила молбу не може да важи и за ову молбу. Каже се да је био у рату и да је учинио велике услуге Србији. Па и ја сам био у свима ратовима, па ништа за то нисам добио. Међутим он је за свој рад добро плаћен и према томе он је од нас за своје услуге које нам је учинио добио лепу награду.

Панта Срећковић — Ми смо прекјуче решили један овакав исти предмет и њега морамо узети за основицу при решавању оваквих ствари. То је молба Др-а Мике Марковића. Овај Др. Сенкијевић служио је у време рата, и служба за време рата официрима се признаје за једну годину две, а овоме човеку нећете да признате ни ову једну годину. Ја нећу да говорим оно што су моји предходници говорили, него ћу да кажем то, да ја њега лично познајем и од њега сам добио оне портрете које сам показивао у одбору. Ја држим да је редак доктор који је толико привржен своме послу, као што је овај доктор, јер он се подухвата да лечи све заразне болести у округу пиротском. Такав је исти био и у рату. Према томе, кад смо могли да уважимо молбу Др-а Мике Марковића, онда је са свим природно да уважимо године службе и овоме човеку.

Милош Богдановић — Ми треба да се клонимо тих навика да уважавамо године службе. Вели се треба да му уважимо године службе за то, што је ступио у поданство српско. Мени се чини, да то није главни разлог, јер како ми можемо уважити оне године службе кад он није био српски поданик, јер се из докумената види да је он тек 1889 од. ступио у поданство наше и то му се признаје што ће више. Вели се даље да он има великих заслуга за време рата. Лепо, господо, то неће нико спорити. Али ви знате, господо, да ми имамо толико других недостатака. Имамо неисплаћену реквизицију, неисплаћене испражњене амбареве, кошеве и торове народа нашег, који су за време рата материјално помогли државу и војску. Ја држим, господо, да је доста тим докторима што су авансовали за време рата, и немојмо да се враћамо у натраг, јер не можемо да исплатимо ни друго што шта што је потребније а камо ли оно што је који заслужио на страни.

Известилац — Ја сам дужан да кажем разлоге, који су нас руководили, кад смо о овој ствари решавали. Ја господина Сенкијевића не познајем. Из говора г. Ћирковића и Динића види се да га они познају, и ја верујем њима, да је све у истини оно што су они о г. Сенкијевићу казали. Ја немам ништа против њега. Но нас је руководило ово кад смо решавали његову мол. Ми смо имали на уму решење министра народне привреде, којим је он врло много добио. Ево шта у томе решењу каже:

РЕШИО ЈЕ

Уважавају се г. Др. Јанку Сенкијевићу физикусу окр. пиротског две периоде санитетске службе, које је навршио 10 Јануара 1889 године с тим, да му се према томе регулише и плата како ће, кад му се слију периодске повишице са основном платом имати од 10 Јануара ове године годишње плате 3.500 динара, о чему се извештава г. Др. Јанко Сенкијевић с тим да по закону о таксама плати прописну таксу.

МИНИСТАР
УНУТРАШЊИХ ДЕЛА
К. С. Таушановић.

Дакле овим решењем министра народне привреде г. Сенкијевић добио је доста новчано. Сад он тражи да му се уваже још две године, за време рата проведене. Истина, господо, не треба стати на то гледиште, да ми не треба према њему да будемо справедљиви само за то, што је он странац али ипак има мало разлике. Кад дође време да браниме отаџбину ми је морамо бранити, а онај који је странац не мора. Сад ми смо стали на то гледиште: за што се г. Сенкијевић није уписао у српско поданство одмах како је дошао у Србији, него је чекао док се разбистри ствар, и ако Србија пропадне, да ухвати пут, него је чекао и уписао се у поданство тек онда, кад је видео да је све у миру. Ето, господо, то је разлог зашто нисмо хтели да му уважимо те године за време рата, а и ја бих био мишљења да му се уваже, да је се одмах уписао у српско поданство, па да сноси с нама и добро и зло. Према решењу г. министра народне привреде он је добио две периоде и он је довољно награђен.

Јован Авакумовић — Ја мислим, господо, да треба да будемо према свима једнаки и праведни. Кад су г. Марковићу уважене године ратне службе, а молба је Сенкијевића истоветне природе са молбом г. Марковића, онда нема разлога да одбијемо молбу господина Сенкијевића. Разлог господина известиоца што је г. Сенкијевић странац и што није ступио у поданство одмах, ја мислим да не иде против њега и молбе његове, већ на против у корист његову. Кад је он као страни поданик дошао нама и чинио услуге у рату, и ступио у поданство наше после тога, а ево људи који ће посведочити, да је многе наше људе својом вештином спасао, да не остану богаљи и сакати, онда треба да се руководимо при решавању ове молбе оним истим разлозима који су нас руководили и при решавању молба истоветне природе код Марковића. У осталом ја мислим да није ствар овакава нова. Ми смо видели да смо уважавали године службе многима. На прилику било је учитеља, да им се уважавају године службе, и истога дана, кад им се уважавају године учитељске службе, читамо указ, да се авансује за пореске надзорнике. Ја немам ништа против тога, што су они тако двогубо награђени; само ово наводим као један разлог више за њега, Речено је даље, да г. Сенкијевићу не треба уважити године службе у рату проведене, за то што је добио две периодске повишице. Ни то не може да издржи здраву критику. Па и они учитељи добили су периодске повишице и уважене су им године службе и поред тога излази указ у Српским Новинама, којима се авансују платом од 4—500 талира. Ја држим да и овде треба истим разлозима да се руководимо Шта више, господо, ја држим да баш више призрења треба да имамо према Сенкијевићу, што је он странац, и особито још кад имамо у виду, да је он један од најодличних лекара, да је он један врло човечан лекар, који свагда и у свакој прилици спротиње иде у помоћ и бесплатно је лечи. То су свом јим говором потврдили и г. Коста Динић а и г. Ћирковић и ми треба овом приликом да наградимо ревносну службу његову, да му уважимо, те године као што смо уважили и другима.

Живан Живановић — Господо, ја благодарим г. известиоцу што је онако лепо оценио његове радне године службе, а у исти мах имам да исправим оно, што је казазао, као да он није хтео да одмах ступи у наше поданство, док није видео да је све у миру и реду. Ја ћу овом приликом да напоменем да сам на молбу самог г. Сенкијевића пре 3 године писао лично у министарство и молио да што пре буде наш

поданик. Што се прекорева он за некакву штету онда ју нема места. Ја вам могу посигурно рећи да се он одрекао свога наследства поклонио је све држави. Окућно се од зараде у Пироту, на ту се и оженио једном нашом српкињом. Као што вам рекох ја сам тражио да што пре ступи у наше поданство, а ви знате, како те ствари иду и да то не зависи од његове воље, него од канцеларијског посла, ви знате, да се често затуре акта и човек мора да чека неколико година. Дакле г. министар није добро извештен о њему, а ја верујем, да г. известилац није то из намере казао. На послетку ћу вам рећи, да онако исто као што је сваки добар Србин, тако исто, добар је грађанин г. Сенкијевић овој земљи, јер нам је до сада својим лекарским радом велике помоћи учинио овој земљи.

Војин Ћирковић — И ја имам ради личног обавештења да одговорим г. известиоцу на оно, што он каже, што није ступио одмах у наше поданство.

Он је постао наш поданик још пре две године, и све што вам могу рећи то је да је г. Сенкијевић добар Србин као и ми, он је у Пироту одавно лекар и ожењо се српкињом. —

Раша Нинић — Ја немам ништа против тога човека само имам да одговорим г. Авакумовићу неколико речи на оно што он вели да овом човеку треба уважити године службе, за то што је савесно вршио дужност у рату. Ја ћу упитати г. Авакумовића, да ли је он био очевидац, кад је црноречки и књажевачки округ, и да ли био добра срца, да се помогне оним људима, који су у место кућа својих нашли само огориште, кад нико се баш не отима тако, да се тим Србима помогне, ја не знам, какви се разлози могу износити да се овоме човеку уваже две године службе, и то још једном човеку, који је врло добро награђен.

Према томе држим, да нема никаква разлога да се његова молба уважи него да се одбаци.

М. Лешјанин — Да г. Сенкијевић тражи да му се уваже године службе, које је провео у мирно време ја не бих устао ни једну реч да кажем, али пошто г. Сенкијевић тражи, да му се уваже године службе у рату проведене онда ја сматрам за дужност да кажем неколико речи у прилог његове молбе.

Ми господо, треба да не будемо ситничари у таким питањима; ми треба да уважавамо оне људе, који из иностранства дођу у Србију баш у оно време, кад наша земља највише потребује њихове помоћи. Ми смо били тако оскудни у лекарима, и од једног десет правили, који год дошао онда, об нам је врло добро дошао био, и ја држим господо, не треба сад за маленкост за једну год. или за две да добијемо те људе и тиме да покажемо, да ми тим људима не уважавамо оно, што су за нашу земљу учинили, то не треба да учинимо не само њих ради него нас самих ради, ради будућности наше ми не знамо господо, шта нас у будућности чека. Може бити да ћемо до који месеца или коју годину опет ступити у рат, и нећемо имати лекар колико је потребно. Ми ћемо их опет тражити да нам са стране дођу. Али ако их овако немилостиво одбијамо, неће се нико тако лако решити да изложи свој живот за нас, па после кад се сврши рат, а ми да му кажемо, ајде одлази одкуд си дошао. Дакле са тога разлога што је молиоц дошао да послужи нашој земљи онда, кад смо га највише потребљавали, ја држим да је право да му уважимо две године службе; а тако исто и другима, који би се за то јавили.

Председник — Претрес је свршен, приступићемо гласању. Гласаће се о предлогу г. Војина Ћирковића који је подпомогнут. Предлог његов гласи: Предложем да се контрактуалне године службе за време првог и другог рата г. Јанку Сенкијевићу уваже као сталне.

То је предлог г. Војина Ћирковића. Стављам на гласање: ко је за то, да се предлог г. Ћирковића усвоји, нек изволи седети, а ко је противан нек устане? (Већина устаје).

Већина је устала, према томе објављујем, да је предлог г. Војина Ћирковића одбачен.

Известилац чита:

Ана Васић из Липолиста (у ср. мачванском, окр. подринског) моли за државну помоћ.

Решено: Не заслужује да се износи на решење пред Народну Скупштину.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Андрија Перковић из Прокупља моли, да му се из државне касе изда неиздата му инвалидска потпора за 10 год. и 2 месеца рачунећи месечно по 12 дин.

Решење: Молиоцу је инвалидски суд за извесно време пресудом одузео инвалидску потпору, коју му је поново досудио, пошто је доказао да се онеспособио за рад као пола инвалид, зато је одбор мњења, да се по овој молби не може дати молиоцу тражена сума новаца, па предлаже да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Милоје Лазаревић из Ердеча (у ср. гружанском окр. крагујевачком) жали се што му општина грошничка не исплаћује за направљењу судницу.

Решење: По чл. 94 3 пословника овој молби нема места јер није надлежна Скупштина за овакве спорове већ судови због чега је одбор мњења да се преко исте пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Милан С. Михаиловић погкивач из Крушевца жали се против извршне власти због дуга од 120 динара.

Решено: Пошто није ова молба била пред надлежним министром, то је одбор мњења да се пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Сељани села Брбетова моле да им се опрости интерес на дуг, што су држави дужни.

Решено: Скупштина решењем својим од 3 марта ове године опростила је интерес свима у ново ослобођеним крајевима, који дугују аграрни зајам, за то да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Известилац чита:

Иван Пилаш са два сина и Иван Жупан из Шапца, моле да Народна Скупштина нареди дотичном министру, да овај заштита одбор за пренос костију браће Недића: за што им се не исплаћује зарада при подизању споменика?

Решено: Да се не износи пред Скупштину.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Зафир Поповић из Ниша, моли за држ. помоћ.

Решено: Да се не износи Скупштини на решење:

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Пашта Тодоровић из Чајира (ср. трст. округа крушев.) жали се, што су га покрали.

Решено: Пошто ово не спада у круг рада Скупштинског, то се преко ове молбе прелази на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Пелагија Танасијевић из Београда, моли да се што пре реши по молби, коју је послала пре 10 дана.

Решено: Молитељка тражи, да се обустави незаконито одређена продаја имања. Но пошто овог рада молбе не спадају у круг скупштинског рада, одбор је мњења да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Селани из Прилика (ср. моравич. окр. ужич.) моле да и даље могу мртве сарањивати у свом старом гробљу.

Решено: Пошто ова молба не спада у круг рада скупштинског, то да се преко ње пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Сељани из Треботина, у ср. расинском, окр. крушевач., моле да се не забрањује продаја пресних опанака.

Решено: Пошто постоји односно продаја пресних опанака одлука Народне Скупштине, одбор је мњења, да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Добросав Миленковић из Стењевца (ср. ресав. окр. мор.) жали се против среске власти, што му 50 дин. годишње наплаћује на стружнице.

Решено: Није вредно износити пред Скупштину, (чл. 94. тач. 3. пословника).

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Дамњан Тодоровић, учитељ у Петровцу, моли да му се уважи време, које је као учитељ провео у Аустро-угарској.

Решано: По закону године привременог учитељствовања не рачунају се у сталне, за то је одбор мњења: да се преко ове мобе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Гаврило Лазаревић учитељ из Страгара моли да му се године, што је провео као привремени учитељ, урачунају у године сталне.

Решено: По закону не рачунају се привремене године учитељствовања у сталне; то је одбор мњења: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Н. Кузмановић из Обреновца моли, да му се године службе проведене у учитељству урачунају у указне.

Решено: По закону године привременог учитељства не рачунају се у сталне, а још мање у указне; то је одбор мњења: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Аранђел Вахрам, телеграфиста из Ниша, моли да му се или уваже године службе проведене у служби турске државе, или да накнаде дугове које је починио, радећи за српску ствар.

Решено: Пошто молилац ничим не доказује да је ма шта радио за српску ствар, а године службе проведене у турској царевини, нису обвезне, да му се урачунају у године службе; то је одбор мњења, да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Живан Живановић — Господо, пре него што је био рат, Србија је имала везе са људима и преко граница који живе у Турској царевини. Такав је и овај човек, Кад је Ниш пао у српске руке и Турска престала њиме да влада, онда овај човек није смео да иде више тамо и ако је дотле био њихов чиновник. Имајте на уму, господо, да је он био за време рата турски телеграфиста у Нишу и да му је због тога глава била у торби, па с тога не сме сад тамо ни да се враћа нити мисли да се враћа. Он је сад наш чиновник Ја бих молио, да се узме у обзир ова молба, и ако он, као што одбор вели, није поднео никаква документа, па да се упути дотичноме министру, да он од њега затражи документа. Ја не тражим, да му се године службе тамошње уваже, већ као што рекох тражим, да се његова молба упути министру. Молим г. известиоца да прима овај предлог.

Известилац — Примам предлог.

Председник — Пошто г. известилац прима предлог г. Живана, то се ова молба упућује надлежном министру.

Известилац чита:

Три општине из врач. среза моле да не буде више стрелиште на бањичком брду.

Решено: Пошто ова молба није била пред надлежним властима, а не спада у круг рада Скупштине; то је одбор мњења: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Триша Милојевић — Баш је ово исти случај као и онај што га напомену г. Живаи. Ви сами знате, како је то кад се по пољу пуца, да се тамо трчи коњима и газе људима њиве и ливаде, док они и зато плаћају закуп. Ја дакле, мислим, да би и ова молба требала да се упути министру.

Известилац — Примам предлог.

Председник — Пошто г. известилац прима предлог, то се ова молба упућује министру.

Известилац чита:

Живко Живојиновић из Кораћице (у ср. космајском, окр. подунавском) моли за месно механско право, без наплате таксе.

Решено: Не износити пред Скупштину члан (94. тачке 1. пословника).

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Еснаф лебарски из Смедерева, моли да му се укине таксирање леба.

Решено: Постоји законска одредба за таксирање хлеба; за то је одбор мњења: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Суд и одбор општине варваринске, у срезу темнићском, моле да и даље могу сарањивати мртве у старо гробље.

Решено: Пошто постоји закон како и где се имају сарањивати мртваци, зато није надлежна Скупштина. Зато је одбор мњења: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Сељани из Каменице (ср. жички, окр. руднички) моле да се не забрањује продаја пресних опанака.

Решено: Постоји решење Скупштине; за то да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита.

Гвозден Милојевић из Крушчице моли да се реши по његовој молби.

Решено: Не износити решење пред. Скупштину.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Станисава жена Васе Шутића из Атеница, моли да се поништи продаја њеног имања, које је њен муж продао у бесцење без њеног одобрења.

Решено: Ова молба не спада у круг скупштинског рада; за то је одбор мњења: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Стевана Грабовчева из Крагујевца, учитељица у пенсији, моли да јој се године привремене учитељске службе урачунају у сталне.

Решено: По закону, године привременог учитељствовања не рачунају се у сталне; за то је одбор мњења: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Тодор и Јован Станојевићи из Ландола (ср. и окр подунавски) моле да се не изврши наређена продаја њиховог имања.

Решено: Пошто се ова молба подноси противу извршења пресуде земаљских судова, то ову молбу ставити у архиву.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Јаниније Јаћовић, из Тулара (у окр. топличком) моли да државну помоћ.

Решено: Нема закона по ком држава даје помоћ онима, којима су зликовци учинили паљевину. За то је одбор мњења: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Стеван Таврић, из Пољне (у ср. левачком окр. моравског). моли за државну помоћ.

Решено: Да се не износи пред Скупштину.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Јелена, удова пок. Јована Живковића, бив. пограничног стражара из Новог Хана, моли за државну помоћ.

Решено: Општина по закону дужна је издржавати своју сиротињу, а нема основа да се молитељки даје државна помоћ; за то је одбор мњења: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Марија Михајловића, удова, из Београда, моли за државну помоћ.

Решено: Општина издржава своју сиротињу; молитељка ненадлежно обратила се с молбом на Скупштину за то одбор предлаже: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Живан Радосављевић, из Бадњевца, (у срезу лепеничком, окр. крагујевачком) моли за државну помоћ.

Решено: Свака општина по закону дужна је издржавати своју сиротињу, а пошто се молитељ ненадлежно обратио Скупштини за државну помоћ, предлаже да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Благоје Божић — Овај је човек поднео документа и молба његова треба да иде инвалидском суду а не да се пређе на дневни ред.

Известилац — Свака је општина дужна да издржава своју сиротињу, па тако и овог човека.

Председник — Пошто г. посланик тражи да се молба прочита, то молим г. известиоца да је целу прочита.

Известилац прочита:

Српској Народној Редовн. Скупштини.

У време српско-турског рата 1876. године, на борби у Раковици месту тако званом, као што тврди под ·|. приложено уверење мог онд. четовође, рањен сам у руку и постао сам неспособан према приложеном уверењу пописне комисије XI. пуковског округа и у свему сам неспособан и за мој рад тежачки, што сам по све материјално пропао, и без стоке остао издржавајући моју ситну децу, а услед тога и презадужио, па сам побуђен обратити се Скупштини да изволи мени решити, да и мени припада извесна сума новца из касе инвалидског фонда, те да своју децу хлебом раним.

Ову помоћ нисам пре тражио из тога, што сам у задрузи имао три брата, па како су од мене сва три одбегли — одделили се, и ја тек сада видео сам, да ћу по све пропасти, што не могу све радове тежачке сносити. И из тог разлога тражим помоћ да ми се као воднику да, а да сам по све са слабом задругом тврди и овде под ·|· приложено уверење општ. власти.

Остајем у нади, да ће Српска Народна Скупштина мени указати помоћ од државе, за коју сам моје жртве положио.

17. Јануара 1891. год.
Бадњевац.

покоран
Живан Радосављевић
из Бадњевца ср. лепеничког
округа крагујевачког

Генерал М. Лешјанин. — Ја сам за то да се ова молба упути министру војном да је он преда инвалидском суду.

Известилац — Примам предлог.

Председник — Пошто г. известилац прима предлог онда ће се ова молба упутити надлежном министру.

Известилац чита:

Стојанка Стаменковићева, из Београда, моли за државну помоћ

Решено: Општина је дужна издржавати сиротињу, за то да се ова молба не износи пред Народну Скупштину на решење

Председник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Султана пок. Косте Кочића, из Београда, моли за државну помоћ.

Решено: Пошто је сиротињу дужна по закону општина издржавати, а молитељка ненадлежно је се обратила Скупштини, то одбор предлаже: да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Председник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Ђорђе Обрадовић, бив пешадијски поручник, моли да му се уваже извесне године службе.

Решено: Не може се по други пут решавати о једној ствари у једној скупштинској сесији; за то је одбор мњења: да се ова молба по ново не износи пред Скупштину. (Чл. 94. пословника.)

Председник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Одговорни уредник **Ранко Петровић**

Штампа крал. српске државне штампарије